

[Søren P. Larsen.]

mæssig Hjælp med indtil en Trediedel. Ændringsforslaget tilsigter endvidere i Tilfælde af, at Kasserne ikke har de dertil tilstrækkelige Midler til Raadighed, da at løse Opgaven, saaledes som i vort Ændringsforslags § 2 anført, derved, at Kassen erholder Tilskud af Arbejdsløshedsfonden. Jeg anbefaler det af os stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Aksel Larsen: Jeg anbefaler at stemme imod det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen og Søren P. Larsen. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, vilde alle Byrderne blive lagt over paa Kasserne, paa Arbejderne; det maa derfor naturligvis afvises. Jeg anbefaler derimod, at man stemmer for de Ændringsforslag, vort Parti har stillet. Vort Ændringsforslag til § 2 vil, hvis det vedtages, bevirke, at en Kasse faar Lov til at give en ekstra Understøttelse, selv om der ikke har hersket ekstraordinær Arbejdsløshed i Faget i mindst 24 Maaneder i Løbet af de sidste 3 Aar. Denne Bestemmelse er ligelydende med en Bestemmelse, som fandtes i det af mig i Gaar omtalte Lovforslag af November 1935, og jeg anser det for nødvendigt, at den bliver indført i den Lov, der her vil komme, da ellers ikke ringe Grupper af arbejdsløse vil blive afskaaret fra at falde ind under Loven.

Ændringsforslaget om Indføjelse af en ny Paragraf efter Lovforslagets § 2 gaar ud paa, at Socialministeren bemyndiges til at forlænge Dagetallet for Ydelse af Fortsættelseshjælp med indtil 30 Dage. Det er, som jeg har paaapeget i Gaar saaledes, at de 70 Dage, der er forudset, ikke kan række for hele den Tid, Loven løber i. Derfor mener vi, at der maa gives disse 30 Dage ekstra. Jeg kan yderligere understrege, at der er saa meget mere Grund til at gøre det, som et lignende Forslag fandtes i det Lovforslag af November 1935, som strandede paa det daværende Landstingsflertals Modstand.

Hvad angaar Ændringsforslaget til § 3, forudser det en anden Refusionsordning. Hidtil var i Regeringens Lovforslag forudset, at Staten skulde refundere Arbejdsløshedsfonden 2,8 Mill. Kr., og dernæst skulde Fortsættelseskasserne have den sædvanlige Refusion af Halvdelen af deres Udgifter fra Arbejdsløshedsfonden. Vi finder, at tre Fjerdedele er det mindste, man bør refundere, og vi er i den heldige Situation, at dette Synspunkt er i Overensstemmelse med,

hvad der var foreslaet i det omtalte Lovforslag, som Landstinget standse i Fjor.

Endvidere foreslaar vi i Overensstemmelse med dette i Fjor af Landstinget standse Lovforslag, at der stilles 1 Mill. Kr. til Raadighed for Arbejdsløshedskasser, som ikke er i Stand til at søge Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen. Jeg vil, endda meget indtrængende, henstille, at man vedtager dette Ændringsforslag; jeg vil gøre det, fordi der, som jeg sagde i Gaar, er adskillige Kasser, som ikke vil være i Stand til at udnytte den kommende Lov, hvis man ikke økonomisk kommer dem til Hjælp.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at under Debatten i Gaar erklærede Socialministeren, at Bestemmelsen om, at kun Halvparten af Kassens Udgifter skulde refunderes, var forsvarlig, for det havde man ogsaa fra Arbejdsløshedskassernes Side fundet rimeligt. Jeg bestrider denne Forklaring, den er ikke rigtig. Paa Arbejdsløshedskassernes Aarsmøde blev der netop fra de økonomisk daarligt stillede Kassers Side rejst et Krav om, at man skulde søge at faa Lovforslaget ændret paa dette Punkt. Det blev affærdiget, hvis jeg ikke tager fejl, af den samme, som var Ordfører for Regeringspartierne i Landstinget; det blev affærdiget med den Begrundelse, at det vilde Ministeren nok ikke gaa med til, og derfor skulde man lade være. Det er altsaa ikke rigtigt, at Arbejdsløshedskasserne er indforstaaet med dette, og det er i hvert Fald givet, at de økonomisk daarligst stillede Arbejdsløshedskasser ikke kan være indforstaaet med det, og derfor bør man ændre den Refusionsordning, der er foreslaet af Regeringen.

Hvad angaar vort Ændringsforslag Nr. 5 om en ny Paragraf, har det sin særlige Historie og Begrundelse. Det er ligelydende med det Lovforslag, der ogsaa er til Behandling her, om Vinterhjælp til arbejdsløse. Vi har set os nødsaget til at stille det som et særligt Ændringsforslag for at være sikre paa, at det kommer frem til Afgørelse.

Aarsagen til, at vi gaar denne Vej, er den, at vi har i tre Aar stillet vort Lovforslag om Vinterhjælp, og intet Aar har det været muligt at faa det længere end til første Behandling, det er blevet hængende et eller andet Sted mellem første og anden Behandling. Jeg gaar ikke for vidt, naar jeg siger, at denne mærkelige Maade at praktisere Forretningsordenen og Demokratiets Grundsætninger paa, er et villet Udslag af Regeringspartiernes, specielt Socialdemokratiets Uvilje imod at skulle